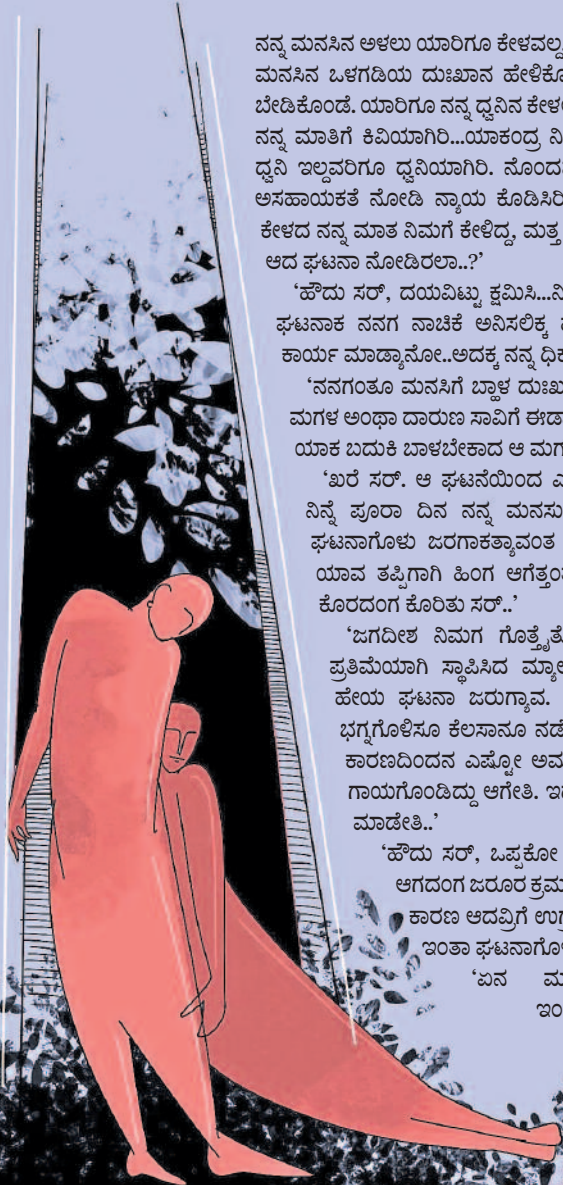

ನನ್ನ ಮನಸಿನ ಅಳಲು ಯಾರಿಗೂ ಕೇಳವಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ದಿನದಿಂದಾ ನಾನು ನನ್ನ ಮನಸಿನ ಒಳಗಡೆಯ ದುಃಖಾನ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಂತ ಎಷ್ಟೋ ಜನರನ್ನ ಬೇಡಿಕೊಂಡೆ. ಯಾರಿಗೂ ನನ್ನ ಧ್ವನಿನ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅದ್ರ ನೀವು ಮಾತ್ರ ಇಂದ ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಯಾಗಿರಿ...ಯಾಕಂದ್ರ ನಿಮ್ಮ ಬರಹ, ಕಥೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಧ್ವನಿ ಇಲ್ಲವರಿಗೂ ಧ್ವನಿಯಾಗಿರಿ. ನೊಂದವರ ಆರ್ತನಾದ ಕೇಳಿ ಅವರ ಅಸಹಾಯಕತೆ ನೋಡಿ ನ್ಯಾಯ ಕೊಡಿಸಿರಿ. ಆ ಕಾರಣಕನ.. ಯಾರಿಗೂ ಕೇಳದ ನನ್ನ ಮಾತ ನಿಮಗೆ ಕೇಳಿದ್ದು ಮತ್ತ ನನ್ನ ಧ್ವನಿಗೆ ಧ್ವನಿ ಆಗಿದ್ದು ನಿನ್ನ ಅದ ಘಟನಾ ನೋಡಿರಲಾ..?’

‘ಹೌದು ಸರ್, ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ...ನಿನ್ನ ನಡೆದ ಆ ಅಮಾನವೀಯ ಘಟನಾಕ ನನಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಅನಿಸಲಿಕ್ಕ ಹತ್ತೇತಿ...ಅದಾವ ಪುಂಡ ಈ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡ್ಕಾನೋ..ಅದಕ್ಕ ನನ್ನ ಧಿಕ್ಕಾರ ಏತಿ.’

‘ನನಗಂತೂ ಮನಸಿಗೆ ಬ್ಯಾಳ ದುಃಖ ಆಗೇತಿ. ಯಾವ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಆ ಮಗಳ ಅಂಥಾ ದಾರುಣ ಸಾವಿಗೆ ಈಡಾದಳಲಾ. ಅಂಥಾ ದೊಡ್ಡ ಶಿಕ್ಷಾ ಯಾಕ ಬದುಕಿ ಬಾಳಬೇಕಾದ ಆ ಮಗಳಿಗೆ..?’

‘ಖರ ಸರ್. ಆ ಘಟನೆಯಿಂದ ಎಂಥಾವ್ರ ಎದಿನೂ ನಡಗತ್ತೈತಿ. ನಿನ್ನ ಪೂರಾ ದಿನ ನನ್ನ ಮನಸು ಮರಗೈತಿ... ಯಾಕ ಇಂತಾ ಘಟನಾಗೊಳು ಜರಗಾಕತ್ಯಾವಂತ ಬ್ಯಾಳ ಯೋಚ್ಚಾ ಮಾಡಿದ್ದಾ. ಯಾವ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಹಿಂಗ ಆಗತ್ತಂತ ಸಂಜಿತನ ಮನಸ್ಸನ್ನ ಹುಳ ಕೊರದಂಗ ಕೊರಿತು ಸರ್..’

‘ಜಗದೀಶ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೈತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೋ. ನನ್ನ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಮೆಯಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮೂಲೆ ಬ್ಯಾಳ ಸರ್ತಿ ಇಲ್ಲಿ ಇಂತಾ ಹೇಯ ಘಟನಾ ಜರುಗ್ಯಾವ. ಜೊತೆಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಭಗ್ನಗೊಳಿಸೂ ಕೆಲಸಾನೂ ನಡೆದಾವ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆ ಕಾರಣದಿಂದನ ಎಷ್ಟೋ ಅಮಾಯಕರ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗ್ಯಾವ, ಗಾಯಗೊಂಡಿದ್ದು ಆಗೇತಿ. ಇದ ನನ್ನನ್ನ ವಿಪ್ಲವಗೊಳ್ಳುವಂಗ ಮಾಡೇತಿ..’

‘ಹೌದು ಸರ್, ಒಪ್ಪಕೋ ಮಾತ ಇದ. ಇಂತಾ ಘಟನಾ ಆಗದಂಗ ಜರೂರ ಕ್ರಮ ಆಗಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಘಟನಾಕ ಕಾರಣ ಆದವಿಗೆ ಉಗ್ರ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಬೇಕ..ಅಂದಾಗಷ್ಟ ಇಂತಾ ಘಟನಾಗೊಳಿಗೆ ತಡೆ ಬೀಳ್ತಾವ.’

‘ಏನ ಮಾಡೋದು, ಬ್ಯಾಡಾಂದ್ರೂ ಇಂತಾವು ಆಗಾಗ ಜರುಗತಾವ. ಅದ್ರ ನನ್ನ ಮನಸಿನ ಖೇದ ಅಂದ್ರ